

Δελτίο Τύπου

Θεατρικό αναλόγιο: *Η Καίτε Κόλλβιτς παρουσιάζει μια σύντομη ιστορία της μοντέρνας τέχνης*

Ιστορία. Η λέξη προέρχεται από την ελληνική γλώσσα και σημαίνει έρευνα, πληροφορία, αφήγηση. Γεγονότα του παρελθόντος που αφορούν την ανθρωπότητα. Είμαι η Καίτε Κόλλβιτς, που έχει έρθει στην Αμερική. Αναζητώντας κάτι. Πώς είναι το να ζει κανείς. Να 'ναι κανείς ζωντανός.

Η ΠΑΡΑΓΩΓΗ

Στις 10 Νοεμβρίου ανεβαίνει η πρώτη θεατρική παραγωγή της Ομάδας Φωταγωγός με το έργο της Έλενας Πέγκα *Η Καίτε Κόλλβιτς παρουσιάζει μια σύντομη ιστορία της μοντέρνας τέχνης*. Την παράσταση –ένα περιοδεύον θεατρικό αναλόγιο– σκηνοθετεί η Άντρη Χ. Κωνσταντίνου και τον σκηνικό χώρο επιμελείται ο εικαστικός καλλιτέχνης Παναγιώτης Μιχαήλ. Η Λένια Σορόκου ερμηνεύει τον ρόλο της Καίτε Κόλλβιτς (1867-1945), Γερμανίδα γλύπτριας και χαράκτριας, η ζωή και το έργο της οποίας σημαδεύτηκαν από τους δύο παγκόσμιους πολέμους. Πρόκειται για την πρώτη παρουσίαση έργου της Ελληνίδας συγγραφέως στην Κύπρο.

ΤΟ ΕΡΓΟ

Η Πέγκα δεν επιχειρεί να γράψει έναν ιστορικό μονόλογο αλλά ένα έργο μυθοπλασίας: αν και μισό αιώνα πεθαμένη, η Κόλλβιτς εμφανίζεται σε μια γκαλερί στο Σόχο της Νέας Υόρκης, για να δώσει μια διάλεξη για τη μοντέρνα τέχνη. Η πρόσκληση προέρχεται από μια γκαλερίστα, που είχε αυτή την πρωτότυπη ιδέα. Η ηρωίδα δράττεται της ευκαιρίας να επιστρέψει στον κόσμο των ζωντανών, δεν περιορίζεται στον ρόλο που της έχει δώσει ο τίτλος του έργου –να παρουσιάσει δηλαδή μια ιστορία της μοντέρνας τέχνης– και δηλώνει ότι έφτασε στην Αμερική αναζητώντας «πώς είναι να ζει κανείς».

ΟΙ ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ

Η παραγωγή, ακολουθώντας το ταξίδι της Κόλλβιτς στον χώρο και τον χρόνο, επέλεξε να περιοδεύσει η ηθοποιός σε χώρους τέχνης, τέσσερις στη Λευκωσία και έναν στη Λεμεσό. Θα δοθούν δέκα παραστάσεις, όλες Παρασκευή και Σάββατο, ως ακολούθως:

10-11/11/2017: Point Centre for Contemporary Art, Μέγαρο Χατζησάββα, Ευαγόρου 2, 1097 Λευκωσία

17-18/11/2017: Φυτώριο Εικαστικής Καλλιέργειας, Νεχρού 2, Δημοτικός Κήπος, 1102 Λευκωσία

24-25/11/2017: Πολιτιστικό Ίδρυμα Τράπεζας Κύπρου, Φανερωμένης 86-90, 1011 Λευκωσία (στο πλαίσιο της έκθεσης *Rooms to Contemplate*)

1-2/12/2017: Hoani Cultural Space, Ελευθερίας 133, 3042 Λεμεσός (καινούργιος πολιτιστικός χώρος που δημιούργησε ο Παναγιώτης Στέλικος και συστεγάζεται με το Arcube Studio)

8-9/12/2017: Μουσείο Τεχνών Λουκίας και Μιχαλάκη Ζαμπέλα, Αρχ. Μακαρίου Γ' 27, Καϊμακλί, 1020 Λευκωσία

ΟΙ ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ

Καίτε Κόλλβιτς: Λένια Σορόκου

Σκηνοθεσία: Άντρη Χ. Κωνσταντίνου

Σκηνικός χώρος & κοστούμι: Παναγιώτης Μιχαήλ

Σύμβουλος κίνησης: Παναγιώτης Τοφή

Επιμέλεια φωτισμού: Βασίλης Πετεινάρης

Βοηθός σκηνοθέτριας & χειρισμός προβολών και ήχου: Βασιλική Ανδρέου

Τεχνική υποστήριξη (ήχος): Δημήτρης Σπύρου

Σχεδιασμός οπτικού υλικού: Άννα Καλλή

Επικοινωνία: Νανά Βαλδραμίδου και Μαρία Μηνά

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ

Ώρα έναρξης: 8.30 μ.μ.

Εισιτήρια: €10, €5 ηθοποιοί, μαθητές, φοιτητές, συνταξιούχοι

Κρατήσεις: 95716015 & omada.fotagogos@gmail.com (περιορισμένος αριθμός θέσεων)

Facebook: <https://www.facebook.com/omada.fotagogos/>

Το θεατρικό αναλόγιο επιχορηγείται από τις Πολιτιστικές Υπηρεσίες του Υπουργείου Παιδείας και Πολιτισμού. Την παραγωγή στηρίζουν επίσης η Γερμανική Πρεσβεία στη Λευκωσία, το Πολιτιστικό Ίδρυμα της Τράπεζας Κύπρου και το Πανεπιστήμιο Frederick.

Έξω στην πόλη, είχε αρχίσει η προετοιμασία. Μια προετοιμασία εξόντωσης. Ήταν μια Ευρώπη μεγάλων δυνάμεων, όλες σε ανταγωνισμό, όλες σε ετοιμότητα για πόλεμο. Υπήρχε ένα πάντρεμα ανάμεσα στη φωνή του Χίτλερ και στο ραδιόφωνο. Η φωνή εκείνου του ανθρώπου, σαν φρικτή μυρωδιά.

[...]

Ήρθα σαν κατάσκοπος. Έφτασα στην Αμερική. Δεν ήταν εύκολο. Ακολούθησα κολώνες ηλεκτροδότησης, ένα σμήνος από ασημένιους γλόμπους, τοπία... απεριγράπτα. Είδα τη λυπημένη αμερικάνικη νύχτα. Είδα αστραφτερά juke-boxes, οθόνες από κομπιούτερ, οθόνες τηλεόρασης. Είδα τα αντικείμενα πιο ζωντανά από τους ανθρώπους. Αισθάνθηκα. Κάτι. Ασαφείς συνειρμούς. Ίσως αυτή να 'ναι μια αρχή για μένα.

[Τα τρία αποσπάσματα προέρχονται από την έκδοση του έργου, Εκδόσεις Νεφέλη, Αθήνα 1998]

Έλενα Πέγκα

Η Έλενα Πέγκα γεννήθηκε στη Θεσσαλονίκη. Σπούδασε Θέατρο, Φιλοσοφία και Σενάριο στα Πανεπιστήμια Wesleyan και Southern California των ΗΠΑ. Έζησε για μια δεκαετία στις ΗΠΑ, όπου έργα της ανεβάζτηκαν σε πρωτοποριακά θέατρα της Νέας Υόρκης. Επιστρέφοντας στην Ελλάδα τη δεκαετία του 1990 συνέχισε να γράφει θέατρο, πεζογραφία και σενάρια, αλλά και να σκηνοθετεί και ξεχώρισε για τις νεωτεριστικές και ανατρεπτικές δουλειές της. Συνεργάστηκε με το Εθνικό Θέατρο, το ΚΘΒΕ, το Δημοτικό Θέατρο Πειραιά, το ΔΗΠΕΘΕ Καλαμάτας, το Θέατρο Αμόρε, το Θέατρο του Νέου Κόσμου κ.ά. Έγραψε, μεταξύ άλλων, τα θεατρικά έργα *Βαλς εξιτασιόν*, *Η Καίτε Κόλλβιτς παρουσιάζει μια σύντομη ιστορία της μοντέρνας τέχνης*, *Τα καινούργια ρούχα του αυτοκράτορα*, *3-0-1 Μεταφορές*, *Όταν χορεύουν οι Go-Go Dancers*, *Η Nellys βγάζει βόλτα τον σκύλο της*, *Η σύζυγος του Γκόργκι*, *Ποιοι είναι οι καινούργιοι μας φίλοι*, *Γυναίκα και λύκος*, *Φόβος*. Έγραψε επίσης πεζογραφήματα, όπως το *Σφιχτές ζώνες και άλλα δέρματα* (Βραβείο Ιδρύματος Ουράνη, Ακαδημία Αθηνών, 2012), *Αυτή θερινή*, *Σκουός – Στιγμές αντρικές και γυναικείες*. Τα έργα της μεταφράστηκαν σε πολλές γλώσσες και παρουσιάστηκαν σε Σαν Φρανσίσκο, Νέα Υόρκη, Λισαβόνα, Λονδίνο κ.α. Το 2016 κυκλοφόρησε το βιβλίο της Ουρανίας Αναγνώστου *Το θέατρο της Έλενας Πέγκα* (Κάπα Εκδοτική).

Καίτε Κόλλβιτς

Η Καίτε Κόλλβιτς (Käthe Kollwitz, 1867-1945) γεννήθηκε στο Κόνιγκσμπεργκ της Γερμανίας (σημερινό Καλίνινγκραντ της Ρωσίας). Σπούδασε Σχέδιο στην Ακαδημία του Βερολίνου και του Μονάχου, όπου ανακάλυψε το ταλέντο της στη χαρακτική, και Γλυπτική στο Παρίσι.

Σε ηλικία είκοσι τεσσάρων ετών παντρεύτηκε τον γιατρό Καρλ Κόλλβιτς και εγκαταστάθηκε στο Πρεντσλάουερμπεργκ, εργατική συνοικία του ανατολικού Βερολίνου. Ένα από τα σημαντικότερα έργα της, με τίτλο *Η εξέγερση των υφαντών*, σειρά χαρακτηριστικών εμπνευσμένων από το θεατρικό έργο του Γκέρχαρντ Χάουπτμαν *Οι υφαντές*, προτάθηκε για χρυσό μετάλλιο, ωστόσο ο Γουλιέλμος ο Β΄ πρόβαλε βέτο, γιατί αποδοκίμασε το πολιτικό περιεχόμενό του.

Έχασε τον μικρότερό της γιο στον Πρώτο Παγκόσμιο Πόλεμο το 1914 και τον εγγονό της στον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο το 1942. Ο ανεπούλωτος πόνος της απώλειας έγινε κύριο μοτίβο στα αντιπολεμικά της έργα και τις αυτοπροσωπογραφίες της.

Τα έργα της απαγορεύτηκαν από τους Ναζί και η Γκεστάπο την κυνήγησε για το πολιτικό περιεχόμενο των έργων της. Το σπίτι της καταστράφηκε στους βομβαρδισμούς του Βερολίνου, ενώ η ίδια πέθανε στο Μόριτςμπουργκ, κοντά στη Δρέσδη, λίγες μέρες πριν από το τέλος του Δεύτερου Παγκοσμίου Πολέμου.